

El pacte CIU-ERC apuntala la retallada salarial i obre la porta a la retallada de plantilles

El pacte CIU-ERC per al sector públic, ratificat per tots dos partits al Parlament de Catalunya, apuntala la retallada d'una quantia equivalent a una paga extraordinària, enumera diverses declaracions d'intencions per retallar alguns privilegis de diferents càrrecs administratius, obre la via a la possibilitat de retallades de plantilles i busca compensar aquesta desfeta amb l'oferiment d'una sèrie de permisos dels quals no tothom podrà gaudir.

En què consisteix l'acord?

1 Es retallarà la quantia equivalent a una paga extra a les empleades i empleats públics, al personal de les universitats i dels serveis concertats, llevat d'aquelles persones que tinguin un salari anual igual o inferior a una vegada i mitja el salari mínim interprofessional; és a dir, una mensualitat de 967,80 euros bruts. Així mateix, s'estudiarà la possibilitat d'excloure de la retallada els sous inferiors a dues vegades el salari mínim, és a dir, 1.290,60 euros bruts.

En realitat, ERC, que d'entrada feia declaracions una mica confuses però donava a entendre que no signaria les retallades salarials als empleats i empleades públics, ha acabat donant suport a l'acord de govern de CIU de 26 de març a canvi d'excloure de la retallada un minoritari col·lectiu. Una exclusió de rentat d'imatge que contrasta amb el xec en blanc que aquest pacte dona a CIU per reduir la contractació temporal.

Se'ns vol fer creure per tots dos signants que la mesura és temporal i que no consolida sou com a arguments que pretenen suavitzar la mesura tant socialment com entre els mateixos treballadors/es públics.

En aquest sentit, USTEC·STEs i la IAC recordem que l'any 2012 ens deien el mateix i que les dades que filtra el govern de la Generalitat a la premsa auguren que possiblement els propers anys continuaran les retallades salarials. Per tant, això de temporal queda reduït a una qüestió purament tàctica, es guanya temps i es limita la mobilització laboral i social si es deixen obertes esperances que a l'any següent no passarà.

Però la pregunta és clara, per què, si és una mesura temporal, no s'ha introduït una clàusula en el pacte per retornar-nos els diners retallats en un futur? Per què no se'ns retorna el nostre salari i, en canvi, el govern de CIU, ara amb el suport d'ERC, pagarà religiosament amb els nostres diners els interessos del deute a la banca. Aquesta és una de les qüestions de fons implícites en aquest pacte, es continua castigant i fent pagar la crisi als sectors socials assalariats i es protegeix els sectors socials afavorits.

2 Es fa una declaració d'intencions, de forma absolutament gens concreta, sobre altres mesures que suposadament permetrien retallar salari als càrrecs administratius:

- Analitzar els supòsits de percepció de complements de dedicació especial suprimint els que no s'ajustin a una activitat d'especial complexitat, responsabilitat. Supressió del complement de dedicació especial a llocs singulars assimilats a òrgans actius i revisió de la resta amb l'objectiu de mantenir estrictament aquells que comportin tasques de gestió que no puguin desenvolupades en jornada ordinària.
- Establiment d'una taula salarial màxima per a directius del sector públic.
- Analitzar la percepció dels drets d'assistència (dietes) per a la concurrència a consells d'administració, presentant un informe en un termini de dos mesos, a partir del qual es començarà a treballar en la seva revisió.
- Establiment d'un nombre màxim de membres de consells d'administració.
- Autoritzar únicament serveis i hores extraordinàries (llevat de col·lectius específics) mitjançant la compensació horària i a preu d'hora ordinària."

Malgrat aquest punt, que possiblement no afectarà el personal docent, hem volgut situar-lo com un exemple de la fal·làcia que suposa aquest pacte.

En primer lloc, destaca la seva manca de concreció tant pel que respecta als llocs i a les quanties com al temps per portar a terme les mesures. Sembla més aviat un brindis al sol per justificar la retallada de la paga extra a la gran majoria de les empleades i empleats públics. Una cosa així com "a l'Administració tothom hi contribueix i encara més els qui més guanyen.

En segon lloc, de les anàlisis, que es proposen, no sabem que se'n pot desprendre, podria resultar-ne que tot el que es fa i es paga és necessari i que no hi ha res a retallar, llevat d'alguna petita qüestió per rentar la imatge i, a més, curiosament, seran els mateixos i actuals càrrecs administratius, que suposadament han de patir la retallada, els encarregats d'analitzar, revisar, informar i, si s'escau, suprimir. En definitiva, un cínic exercici de propaganda. És que el govern de CIU no sap els càrrecs que ha substituït o ha creat, a qui ha nomenat i per què i les funcions dels càrrecs i a quins col·lectius específics autoritzarà les hores extres? I ERC ens vol fer creure que CIU no ho sap i ho ha d'estudiar i analitzar? Diuen que la fe mou muntanyes.

En tercer lloc, es recullen propostes que la IAC i la resta de sindicats han estat fent a la Mesa de Negociació, entre d'altres, contraposades a les retallades salarials generalitzades, i amb

l'objectiu de reduir-les o evitar-les. Ara el pacte les recull, a més a més de la retallada salarial generalitzada, i fa que perdin el seu sentit ideològic i el seu objectiu original.

3 El pacte contempla una sèrie de mesures dedicades a les plantilles:

- Permetre la mobilitat interna i entre diferents administracions.
- Limitar la contractació laboral en l'àmbit del sector públic i cobrir les necessitats amb la mobilitat voluntària de personal funcionari i de personal funcionari i laboral que ja presta serveis.
- Habilitar processos de promoció interna amb el 100% de les places.

D'entrada el senyor Junqueres, en nom d'ERC, va declarar que "signaven la retallada salarial per evitar acomiadar 10.000 interins/es", que deuen ser els mateixos que el govern de CIU va filtrar a la premsa que "era necessari acomiadar a més de la retallada salarial". Per tant, de partida, les seves manifestacions no concordaven i, al menys d'entrada, creava a ERC un problema: com, amb el desacord de CIU, s'evitava la retallada de personal interí.

No obstant, tot sembla indicar que ERC ha passat de puntetes en un clar "laissez faire" i atorga al govern un xec en blanc perquè faci i desfaci.

En aquest sentit, ERC tampoc no ha imposat cap clàusula per blindar els actuals llocs de treball. Ni una proposta ni una paraula sobre l'increment de jornada en còmput anual que CIU imposa al personal sanitari i que suposarà la pèrdua de llocs de treball. Ni una paraula sobre les mesures ajornades per Rigau per aplicar el proper curs i que també implicaran la reducció de llocs de treball, malgrat el previsible creixement d'alumnat.

Però, a més, ERC deixa al descobert les seves intencions en donar suport al tancament de centres educatius públics que proposa CIU i a altres mesures contemplades en aquest punt de l'acord.

És evident que la mobilitat és un dret del personal funcionari, però també es pot convertir en un arma de doble tall, ja que, d'una banda, uns poden millorar funcionalment i geogràficament els seus llocs de treball, però d'altres, els sectors més febles, els contractats temporalment, poden perdre'ls. Poden veure com els llocs que ocupaven són coberts per funcionaris definitius estables, mentre els que aquests deixen són amortitzats.

Aquest fet, que és una constant en els concursos de personal administratiu, pren la seva màxima dimensió en la proposta d'aquest pacte de treure el 100% a la promoció interna, habitualment llocs administratius dels grups A i B, ocupats en molts casos per personal interí, que, inexorablement, perdrien el seu lloc, amb mínimes o nul·les possibilitats de recol·locar-se en llocs de grups inferiors.

L'objectiu del pacte de limitar la contractació de personal temporal obre aquesta via per no renovar nomenaments; és a dir, obre la possibilitat de substitució de personal interí i laboral per personal funcionari al sector públic, i els instruments per fer-ho serien la promoció interna i la mobilitat voluntària, els concursos de trasllats que poden servir perquè una part del personal millori, però també perquè les administracions amortitzin places; és a dir, redueixin llocs de treball i no renovin nomenaments.

I aquesta és la subtil via triada pel pacte CIU-ERC per reduir les plantilles al sector públic, ja que, malgrat les declaracions públiques d'ERC, el seu suport a les retallades salarials no impedirà els acomiadaments sinó que, malauradament, es produiran i a més a més amb el seu suport incondicional al partit de govern i al mateix govern.

4 Finalment, es volen introduir una sèrie de mesures:

- "que faciliten la conciliació de la vida familiar i laboral, sempre d'acord amb les necessitats del servei.
- Possibilitat de gaudir de dies de vacances al llarg de l'any
- Llicències per assumptes propis: supressió de la durada mínima de 10 dies.
- Flexibilitat horària recuperable per assumptes personals sense justificació.
- Permís d'assistència a cursos amb percepció de les retribucions bàsiques. Màxim 80 hores any.
- Possibilitat que les compensacions horàries dels dies festius siguin el mateix mes, el següent o dins l'any natural.
- En determinades situacions familiars i personals, ampliar la flexibilització de l'horari en una hora al seu inici diari.
- Incorporar dos o tres dies de permís no recuperable per conciliació de la vida laboral i familiar".

En definitiva, es tractaria d'ampliar els actuals permisos encara que la possibilitat de gaudir-los, - bé sigui per les condicions de treball de cada sector de l'Administració o bé perquè no podrien ser substituïts, ja que amb caràcter general fer-ho suposaria incrementar una contractació temporal, o bé perquè, en línies generals, tenen un cost salarial per als empleats i empleades públics, -es reduiria considerablement a quadres intermedis del personal administratiu i tècnic.

La pretensió de tots dos partits es concretar aquests acords amb la representació sindical a la Mesa General.

En aquest sentit, el govern de la Generalitat, en fer seu l'acord de CIU i ERC, farà en la Mesa General una proposta d'acord de contrapartides en què, a canvi de l'acceptació de la retallada de la paga extra i de tancar els ulls a la retallada de plantilles, el govern facilitaria la mobilitat, la promoció i els permisos als sectors més bens situats del personal administratiu, tot adobat amb una declaració d'intencions de retallar determinades retribucions dels alts càrrecs.

En definitiva, res de nou, es tractaria d'edulcorar les retallades salarials i tractar d'invisibilitzar les de plantilles; és a dir, continuar aplicant sacrificis bàsicament als sectors assalariats i a la ciutadania amb menys recursos, a la qual es continuaria retallant la qualitat dels serveis públics i, per tant, l'accés als seus drets a l'educació, sanitat, justícia, serveis socials i altres.

D'altra banda, situar aquest acord en el marc de l'acord de la transició nacional pot suposar un pas enrere en la mateixa transició nacional, ja que continuar exigint sacrificis sempre als mateixos sectors socials i empitjorar les seves condicions socials i laborals per salvar i/o protegir els privilegis dels sectors més afavorits, no fa res més que generar un desencantament social general que afecta la credibilitat tant del procés de transició com de les forces polítiques que pretenen ser-ne hegemòniques.